

APPENDIX III.

FACULTATES EXTRAORDINARIÆ EPISCOPORUM
CANADENSIVM.

249.—Ex Formula T.—*Inscribitur hæc Formula in rec. editione de anno 1894:*

T.

“Ex audientia SSmi habita die . . . SS. D. N. . . . Divina Providentia PP. . . . referente me infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario R. P. D. . . . sequentes facultates extraordinarias benigne concessit.” . . . (*Verba: “ad decennium” in ed. rec. desunt.*)

1. “Dispensandi cum quindecim utriusque Cleri Diaconis suæ jurisdictioni subjectis super defectu ætatis octodecim mensium, ut eo non obstante ad sacrum Presbyteratus ordinem promoveri possint, dummodo idonei sint et nullum aliud eis obstet Canonicum impedimentum.” (Cfr. n. 176.)

2. “Promovendi ad sacros ordines titulo Missionis Clericos suæ Diœcesis dummodo pariter idonei sint, ac præstito ab iis prius juramento Missionibus Diœcesis ejusdem perpetuo inseriendi.” (Cfr. n. 211.)

3. “Dispensandi cum fidelibus suæ jurisdictioni subjectis tam catholice natis quam ad fidem catholicam conversis pro quinquaginta casibus tantum super primo affinitatis gradu ex copula illicita per lineam collateralem sive rectam resultantis, dummodo nullum subsit dubium, quod conjux possit esse proles ab altero contrahentium nata, in matrimoniis ignoranter, vel scienter quoque contractis, sicuti etiam in contrahendis, ubi rationabilis et legitima causa concurrat, in occultis tamen, et in foro conscientiae tantum, impositis pro modo culpæ pœnitentiis privatis salutaribus.” (Cfr. n. 215.)

4. “Dispensandi cum catholicis memoratis pro quinquaginta casibus tantum super primo affinitatis gradu ex copula illicita tam in linea transversali, quam in linea recta proveniente, dummodo constet, neutrum ex contrahentibus esse alterius filium, in matrimoniis ignoranter vel scienter quoque contractis, sicuti etiam in contrahendis etiam *publicis, et in utroque foro*, impositis pro modo culpæ pœnitentiis salutaribus.”

(Distinctivum hujus Art. et præcedentis videtur esse illud “*publicis*,” quod proin se refert etiam ad “*contractis*”; secus idem bis diceretur, quoad cetera vide n. 242.)

5. “Dispensandi cum Catholicis prædictis super secundo consanguinitatis vel affinitatis gradu in linea collateralis æquali pro casibus tantum urgentibus, in quibus ob imminens scandalum periculum desit tempus recurrenti ad S. Sedem, gravata super hoc Episcopi conscientia, et injuncta lege ut in petenda hujus facultatis renovatione numerum dispensationum concessarum exhibere debeat.” (Cfr. n. 241.)

(Pro primo gradu affinitatis ex copula licita in Articulis expositis nulla concessa est facultas. Idem dicendum est de gradu secundo consanguinitatis et affinitatis tangente primum, licet pro primo solo affinitatis ex copula illicita data sit facultas!—Ex quo sicut ex illis quæ habentur in opere: *Discipline du Diocèse de Québec* pag. 56, 57, aliud quoddam indultum existere supponendum est.—De communicatione facultatum nihil in hac Formula habetur. Cfr. tamen infra n. 250, ad 2.)

6. “Dispensandi ab interpellatione.” (Cfr. n. 130, e. 3.)

7. “Dispensandi pro quinquaginta casibus super impedimento mixtæ Religionis, dummodo cautum omnino sit conditionibus ab Ecclesia præscriptis ac præsertim de amovendo a conjugate catholico perversionis periculo, deque conversione conjugis acatholici pro viribus curanda, ac de universa prole utriusque sexus in Catholicæ Religionis sanctitate omnino educanda; servata in reliquis instructione typis impressa.” (N. 216 seq.)

8. “Assignandi pensiones Parochis vel Missionariis ex infirmitate resignantibus Parœcias seu Missiones, in quas per decem annos incubuerunt, solvendas annuatim a successore, non excedentem tertiam partem fructuum quolibet modo provenientium ex parœciis vel missionibus.”

(Hoc juxta quosdam Episcopi ex jure facere possunt. Cfr. Smith *Elem.* n. 387; S. Alph. iii. n. 81. At Reiffenstuel Lib. iii. tit. 12, n. 89 seq. probat, non licere Episcopo imponere beneficio pensionem consistentem in certa quota reddituum beneficii aut transmissibilem ad successorem. Ex quo elucet ratio facultatis præfatæ necnon indulti die 6 Julii 1852 per S. C. de P. F. Archiepiscopo et Episcopis Canadensibus, donec aliter a Sede Aplâ provideatur, concessi, vi cujus ad sui sustentationem atque ad Episcopalia munia obeunda singulos Parochos et missionarios vices Parochorum fungentes pro decima parte reddituum onerare possunt. Cfr. *Coll. Lac.* iii. p. 621.)

9. "Exigendi mulctas . . . in dispens. matr." (Cfr. p. 303.)

10. "Impertiendi intra fines suæ Diœcesis ter quolibet anno Papalem Benedictionem in solemnioribus seu dominicis festis cum indulgentia" etc. ut supra ante n. 181.

11. "Impertiendi in perpetuum indulgentiam plenariam singulis ex Clero, qui per quinque saltem dies S. Exercitiis interfuerint, ac sacrosanctum Missæ sacrificium celebrantes, vel saltem sacram synaxim recipientes pias ad Deum preces effuderint pro S. Fidei propagatione et juxta mentem Sanctitatis suæ, et ejusdem indulgentiæ applicationem per modum suffragii animabus in purgatorio detentis permittendi."

(Si exercitia spiritualia per modum missionis habentur a quibusdam Religiosis, ut PP. Jesuitis aut Redemptoristis speciales insuper conceduntur indulgentiæ, de quibus cfr. Beringer pag. 311 (286) seq. et Ulrich: Trésor spirituel pag. 240.)

12. "Impertiendi benedictionem cum indulgentia plenaria omnibus Christi fidelibus in articulo mortis constitutis juxta formam præscriptam, et permittendi, ut, grassantibus epidemiciis vel contagiosis morbis, prædicti fideles eandem indulgentiam lucrari possint Christi Crucifixi imaginem, vel Crucem ad hoc benedictam, osculando." (Cfr. n. 148.)

13. "Retinendi ac legendi damnatorum auctorum libros prohibitos contra religionem ex professo tractantes, ad effectum eos impugnandi, quos tamen diligenter custodiat ne ad aliorum manus perveniant." (Cfr. n. 157, 174.)

14. "Erigendi pium exercitium Viæ Crucis in locis suæ jurisdictioni spirituali subjectis, dummodo non adsint Fran-

ciscales, cum applicatione omnium indulgentiarum, quæ hujusmodi exercitium peragentibus a Summis Pontificibus impertitæ sunt" (cfr. n. 205 seq.) "et applicandi easdem indulgentias Christi crucifixi imaginibus et crucibus quibusdam in casibus prudentia et judicio Episcopi seligendis." (Cfr. n. 210.)

15. "Ut in actu visitationis parochiarum et missionum, et etiam communitatum tam sæcularium quam regularium lucrari possint Episcopus et ejus Coadjutor, necnon totus Clerus ac Christi fideles omnes, indulgentiam plenariam pro una vice tantum in qualibet parochia seu missione aut districtu, dummodo ii, qui presbyteri sunt, celebrent S. Missæ Sacrificium, et alii contriti, confessi ac sacra communione refecti pias ad Deum preces fuderint pro S. Fidei propagatione et juxta mentem Sanctitatis Suæ."

16. "Benedicendi ad quinquennium per se vel per Coadjutorem, Vicarios Generales necnon Presbyteros in Diœcesi laborantes, coronas precatorias, Cruces seu sacra numismata eisque applicandi indulgentias etiam Divæ Birgittæ nuncupatas, juxta folium adjectum." (Cfr. n. 182 et 201 ad 2.)

17. "Permittendi ad quinquennium ut sylvicolis ad fidem conversis et aliis fidelibus apud illos degentibus licite valideque confirmationis Sacramentum administrare possit unus ex Missionariis in quamcumque regionem longe ab Episcopo dissitam missis, servata instructione."

(Instructio hæc est Sacræ C. de P. F. 4 Maji 1774 ap. *Coll. Prop.* n. 666, et *Rit. Rom.* App. p. 2.)

18. "Concedendi Missionariis facultatem benedicendi aquam baptismalem ea breviori formula qua Missionariis Peruanis apud Indos Summus Pontifex Paulus III. uti concessit, pro casu tamen necessitatis."

(Eandem facultatem *missionariis Statuum Fœd. Am. sept.* concessit Pius VIII. 16 Oct. 1830 pro casibus, in quibus aqua baptismalis in Vigilia Pasch. aut Pentec. benedicta haberi nequit. Cfr. *Coll. Lac.* iii. p. 34-36, *Excerpta*, pag. 239 et *Rit. Rom.* App. p. 1.)

"Voluit autem Sanctitas Sua ut Episcopi in singulis prædictis facultatibus exercendis expressam mentionem facere debeant Apostolicæ Delegationis, necnon epocham adjungere factæ sibi concessionis." (Cfr. n. 12 et n. 78.)

(Facultates hujus Formulæ, exceptis illis sub n. 16, 17 et 18, Sacerdotibus *communicari* [cfr. n. 29] nequeunt, neque earum *cumulatio* [n. 15] concessa est. In Provincia Quebecen. autem pro utroque speciale indultum habetur in Form. sequenti sub n. 2 et 8.)

250.—*Episcopis Provinciæ Quebecensis sequentes facultates ad decennium conceduntur:*

1. "Declarandi privilegiatum in qualibet ecclesia suæ Diœcesis unum altare etiam non fixum, dummodo aliud" etc. ut supra n. 182, Articulus VIII.

2. "Facultates extraordinarias ei hactenus concessas communicandi suis Vicariis Generalibus tempore absentiae a residentia, necnon in casibus particularibus Missionariis, quando urgens necessitas vel impotentia adeundi Ordinarium adsit."

3. "Erigendi intra fines suæ Diœceseos, exceptis locis ubi adsunt Regulares ex privilegio sui ordinis ejusmodi facultate gaudentes, quascumque pias sodalitates a S. Sede approbatas," (cfr. n. 185, nota)—"iisque sive per se sive per presbyteros a se delegandos, adscribendi utriusque sexus fideles cum applicatione omnium indulgentiarum, quas Summi Pontifices prædictis sodalitatibus impertiti sunt, dummodo non adscribantur nisi fideles qui præsentés sunt in loco adscriptionis."

4. "Alienandi bona ecclesiastica juxta formam, terminos et condiciones expressas in indulto concesso ad decennium Episcopis Provinciæ Ecclesiasticæ Quebecensis die 14 mensis Aprilis anni 1861 et renovati die 27 mensis Martii anni 1870 et die 28 mensis Novembris anni 1880."

(Indultum hoc publice non cognoscitur. Episcopi *Stat. Fœd. Am. sept.* indultum ad decennium habent, vi cujus non tenentur obtinere in singulis alienationibus beneplacitum S. Sedis, sed tantum quolibet triennio ad S. C. de Prop. F. referre casus alienationis exposito etiam statu œconomico missionum pro quibus æs alienum contractum fuit. *Conc. Pl. Balt.* III. pag. ciii.)

5. "Delegandi benedictionem campanarum presbyteris, quodcumque" etc. ut n. 212.

6. "Promovendi ad Tonsuram et ad Ordines tam minores quam sacros Clericos etiam ex aliis provinciis studentes in semi-

nariis hujusce Diœcesis, quos proprii Ordinarii virtute indultorum Apostolicorum dispensaverint super ætate, super interstitiis, super irregularitatibus quibuscumque, exceptis bigamia vera et homicidio vero, vel ut ordinari valeant extra tempora aut ad titulum missionis."

(Episcopus suos subditos ipse ordinare *debet*, nisi causa excusans existat id faciendi per alium. Cfr. Lucidi vol. i. cap. 2 § 3 pag. 169.—Ex quo intelligitur facultas.)

7. "Constituendi sacerdotem cui munus sit, eleemosynas a Christifidelibus oblatas pro missarum celebratione earumque satisfactione dissitis etiam in locis prospicere, eidem sacerdoti assignata aliquali parte stipendii in remunerationem pro sollicitudine et molestia."

8. "Utendi facultatibus, quibus ex Apostolica auctoritate jam gaudet, ad dispensandum super impedimentis sive dirimentibus sive impediens etiam in casibus in quibus duo vel plura dirimentia vel unum dirimens et alterum impediens impedimenta concurrant."

(Concurrente impedimento cum mixta religione vi hujus facultatis ad dispensandum procedi nequit, eo quod hujus mentio expressa requiritur. Cfr. n. 15. Neque potest ea sine novo indulto communicari, utpote non pertinens ad *hactenus* concessa, de quibus supra in secundo Art. hujus Form.—Cfr. insuper n. 97, ad VI.)

APPENDIX IV.

PAGELLA FACULTATUM S. PŒNITENTIARIÆ

PRO FORO CONSCIENTIÆ JUXTA RECENTEM EDITIONEM.

251.—*Facultates Quinquennales S. Pœnitentiariæ pro Episcopis.*

NOTA. Pagella hæc desumpta est ex periodicis: *Il Monitore ecclesiastico* vol. ix. part. ii. pag. 54 seq., *Analecta eccl.* iv. 459 et *A. E. Rev.* xvi. 173.—Eadem ad verbum habetur ap. *Nouv. Revue théol.* xxiv. 683, ex 6 Sept. 1892.—Mutationes in ea anno 1891 et 1892 factæ indicantur litteris italicis.—Nostri Episcopi hanc pagellam non videntur habere, licet utiliter eam possint habere.

RAPHAEL,

Divina Miseratione Episcopus Ostiensis et Veliternus, S. R. E. Cardinalis Monaco La Valetta, Sacri Collegii Decanus, Sacrosanctæ Patriarchalis Archibasilicæ Lateranensis Archiepresbyter,

SS. DD. Nostri Papæ et S. Sedis Apostolicæ
Major Pœnitentiarius.

Vobis Venerabili in Christo Patri N. . . N. . ., Episcopo N. . ., infrascriptas communicamus facultates ad quinquennium duraturas, quibus, non obstante Constitutione *Apostolicæ Sedis* pro foro conscientie per Vos sive per Vestrum Vicarium in spiritualibus generalem, dummodo in Sacro presbyteratus ordine sit constitutus, etiam extra sacramentalem confessionem pro grege Vobis commisso, et intra fines Vestræ diocesis tantum atque de speciali in unoquoque casu exprimenda Sedis Apostolicæ auctoritate Vobis delegata, uti valeatis; quasque canonico pœnitentiario, necnon vicariis foraneis pro foro pariter conscientie ac in actu sacramentalis confessionis dumtaxat,

etiam habitualiter, si Vobis placuerit, aliis vero confessariis, cum ad Vos sive ad prædictum Vicarium generalem in casibus particularibus pœnitentium recursum habuerint, pro exposito casu impertiri possitis, nisi ob peculiare causas aliquibus confessariis a Vobis specialiter subdelegandis, per tempus arbitrio Vestro statuendum, illas communicare judicabitur.¹

I. Absolvendi ab excommunicatione Romano Pontifici simpliciter reservata ob manus violentas injectas sive in clericos sive in Regulares, dummodo non fuerit secuta mors, vel mutilatio, seu lethale vulnus, aut ossium fractio; et dummodo casus ad forum Ordinarii deducti non fuerint; injunctis de jure injungendis, et præsertim ut parti læsæ competenter satisfiat.

II. Absolvendi a censuris contra duellantes statutis, in casibus dumtaxat ad forum Ordinarii non deductis; injuncta gravi pœnitentia salutari; et aliis injunctis, quæ fuerint de jure injungenda.

III. Absolvendi quoscumque pœnitentes (exceptis hæreticis publicis, sive publice dogmatizantibus²), a quibusvis sententiis, censuris, et pœnis ecclesiasticis incursis ob hæreses tam nemine audiente, vel advertente, quam coram aliis externatas; ob infidelitatem, et catholicæ fidei abjuramentum private admittas, sortilegia ac maleficia hæreticalia etiam cum sociis patrata, necnon ob dæmonis invocationem cum pacto donandi animam, eique præstitam idololatriam, ac superstitiones hæreticales exercitas, ac demum ob quæcumque insinuata falsa dogmata incursis, postquam tamen pœnitens complices, si quos habeat, prout de jure, denunciaverit; et quatenus ob justas causas nequeat ante absolutionem denunciare, facta a pœnitente seria promissione denunciationem peragendi cum primum, et meliori modo, quo fieri poterit; et postquam in singulis casibus coram Absolvente hæreses secrete abjuraverit, et pactum cum male-

¹S. Pœnitentiaria 27 Julii 1893 Episcopis Baviaræ concessit, ut facultatem (infra ad III.) in favorem eorum, qui coram ministro hæretico matrimonium contraxerunt, et ideo excommunicationem incurrerunt, nisi res ad forum contentiosum Ordinarii sit deducta, possint ob difficultates nunc existentes, omnibus confessariis habitualiter subdelegare. *Canoniste contemporain* 1894 p. 57.

²Quoad hos cfr. dicta p. 225 (1).

dicto dæmone initum expresse revocaverit, tradita eidem Absolventi sygrapha forsitan exarata, aliisque mediis superstitiosis, ad omnia comburenda, seu destruenda: injuncta pro modo excessuum gravi pœnitentia salutari cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud personas coram quibus hæreses manifestavit, et reparandi illata scandala.

IV. Absolventi a censuris incursis ob violationem clausuræ Regularium utriusque sexus, dummodo non fuerit commissa cum intentione ad malum finem, etiam effecto non secuto, nec casus fuerint ad forum Ordinarii deducti, cum congrua pœnitentia salutari. Et insuper absolventi mulieres tantum a censuris, et pœnis ecclesiasticis, ob violationem ad malum finem clausuræ virorum religiosorum incursis, dummodo tamen casus occulti remaneant; injuncta gravi pœnitentia salutari, cum prohibitione accedendi ad Ecclesiam aut Conventum, seu cœnobiū dictorum religiosorum durante occasione peccandi.

V. Absolventi a censuris ob retentionem et lectionem librorum prohibitorum incursis, injuncta congrua pœnitentia salutari, necnon firma obligatione tradendi prout de jure, sive per se, sive per alium absque ulla mora, et quantum fieri poterit ante absolutionem, libros prohibitos, quos pœnitens in sua potestate retineat.

VI. Absolventi a casu Apostolicæ Sedi reservato ob accepta munera a regularibus utriusque sexus, injuncta pœnitentia salutari, et quando agitur de muneribus quæ valorem decem scutorum non excedunt, imposita aliqua eleemosyna Absolventis judicio taxanda, et caute eroganda, cum primum poterit, in beneficium religionis aut conventus cui facienda esset restitutio; dummodo tamen non constet, quod illa fuerint de bonis propriis Religionis; quatenus vero accepta munera, vel fuerint ultra valorem scutorum decem, vel constet fuisse de bonis propriis Religionis, facta prius restitutione, quam si de præsentis pœnitens adimplere nequeat, emissa seria promissione restituendi infra terminum Absolventis arbitrio præfiniendum; alias sub reincidentia.

VII. Absolventi a censuris, et pœnis ecclesiasticis eos, qui sectis vetitis massonicis, aut carbonariis, aut aliis ejusdem

generis sectis nomen dederunt, aut qualemcumque favorem præstiterunt, ita tamen ut a respectiva secta omnino se separent, eamque abjurent, libros, manuscripta, ac signa sectam respicientia, si quæ retineant, in manus Absolventis tradant ad Ordinarium quam primum caute transmittenda, aut saltem, si justæ gravesque causæ id postulent, comburenda, injuncta pro modo culparum gravi pœnitentia salutari, cum frequentia sacramentalis confessionis, aliisque injunctis de jure injungendis; necnon absolventi eos, qui ejusmodi sectarum duces et coryphæos occultos denunciare culpabiliter neglexerint, injuncta pariter salutari pœnitentia, et firma obligatione sub reincidentia eosdem Vobis vel aliis, ad quos spectat, prout de jure denunciandi.¹

VIII. Absolventi Religiosos cujuscumque Ordinis (etiam moniales, per confessarios tamen pro ipsis a Vobis approbatos, vel specialiter deputandos) non solum a præmissis, sed etiam a casibus et censuris in sua Religione reservatis, dummodo Religiosi *apud Confessarium subdelegatum legitimam habuerint licentiam peragendi confessionem sacramentalem.*

IX. Dispensandi ad petendum debitum conjugale cum transgressore voti castitatis privatim emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, hujusmodi pœnitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum, quam si marito, vel uxori respective supervixerit.

X. Dispensandi cum incestuoso, vel incestuosa, ad petendum debitum conjugale, cujus jus amisit ex superveniente occulta affinitate per copulam carnalem habitam cum consanguinea, vel consanguineo sive in primo sive in primo et secundo, sive in secundo gradu suæ uxoris, seu respective mariti, remota occasione peccandi, et injuncta gravi pœnitentia salutari, et confessione sacramentali singulis mensibus, per tempus arbitrio Dispensantis statuendum.

XI. Dispensandi super occulto impedimento primi, necnon primi et secundi, ac secundi tantum gradus affinitatis ex illicita carnali copula provenientis, quando agatur de matrimonio cum

¹ Cfr. Notam pag. 234.

dicto impedimento jam contracto; et, quatenus agatur de copula cum suæ putatæ uxoris matre, dummodo illa secuta fuerit post ejusdem putatæ uxoris nativitatem, et non aliter; monito pœnitente de necessaria secreta renovatione consensus cum sua putata uxore, aut suo putato marito, certiorato seu certiorata de nullitate prioris consensus, sed ita caute, ut ipsius pœnitentis delictum nusquam detegatur; et quatenus hæc certioratio absque gravi periculo fieri nequeat, renovato consensu juxta regulas a probatis auctoribus traditas; remota occasione peccandi, ac injuncta gravi pœnitentia salutari et confessione sacramentali semel in mense per tempus Dispensantis arbitrio statuendum.

Item de speciali et expressa Apostolica auctoritate Vobis facultatem concedimus dispensandi super dicto occulto impedimento, seu impedimentis affinitatis ex copula illicita etiam in matrimoniis contrahendis *dispensandique facultatem subdelegandi, etiam habitualiter, parochis vestræ diœcesis*, quando tamen omnia parata sint ad nuptias, nec matrimonium usquedum ab Apostolica Sede obtineri possit dispensatio absque periculo gravis scandali differri queat, remota semper occasione peccandi, et firma remanente conditione, quod copula habita cum matre mulieris, hujus nativitatem non antecedit: injuncta in quolibet casu pœnitentia salutari.

XII. Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione et agatur de matrimonio jam contracto: monitis putatis conjugibus de necessaria consensus secreta renovatione.

Item ex eadem speciali et expressa Apostolica auctoritate pariter facultatem concedimus dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis, in casibus tamen urgentioribus in quibus tempus non suppetat recurrendi ad S. Sedem; injuncta in utroque casu gravi pœnitentia salutari, et confessione sacramentali semel singulis mensibus per tempus Dispensantis arbitrio statuendum.

N. B. *Mens nostra est: 1° Ut si forte ex oblivione vel inadvertentia ultra prædictum terminum his facultatibus Vos uti*

contingat, absolutiones seu dispensationes exinde impertitæ ratæ sint et validæ; 2° Ut injunctio confessionis sacramentalis de qua sub nn. x., xi. et xii., non sit IRRITATIVA sed tantum PRÆCEPTIVA; 3° Ut his facultatibus non solum singillatim sed etiam cumulativim in uno eodemque casu uti possitis.

Datum Romæ ex Ædibus Nostris die 5 Maji 1896.

B. POMPILI, S. P. *Corrector.*

R. CELLI, S. P. *Substit.*

252.—Pagella facultatum S. Pœnitentiariæ pro simplicibus CONFESSARIIS.

NOTA. Pagella hæc desumpta est ex opere Clementis Marc: *Institut. Moral. Alphonsianæ* vol. ii. app. i. ad 3, additis mutationibus recentibus, quæ in lib. period. *Nouv. Revue Théol.* xxiv. 633 seq. notatæ sunt.—Ea a Confessariis, recommendante Episcopo, etiam hisce in regionibus obtineri possunt et forsitan habentur.—In sequenti præmisso exordio singulæ facultates indicantur remissive ad opus.

RAPHAEL etc. etc. (ut supra n. 251) Major Pœnitentiarius. Tibi dilecto in Christo confessario ab Ordinario loci ad excipiendas fidelium utriusque sexus sacramentales confessiones legitime approbato infrascriptas concedimus facultates, quibus, non obstante Constitutione *Apostolicæ Sedis* pro foro conscientie et in sacramentali Confessione auctoritate apostolica uti valeas et non aliter; ita tamen, ut illas nemini manifestes, nisi necessitas aut utilitas id exegerit.

I. Absolvendi ab excomm. ob manus violentas injectas in Clericos etc. pag. 233.

II. Absolvendi a Censuris contra Duellantes pag. 233.

III. Absolvendi . . . a censuris ob hæreses pag. 225.

IV. Absolvendi a censuris ob violationem clausuræ pag. 233.

V. Absolvendi a censuris ob retentionem et lectionem librorum prohibitorum pag. 234.

VI. Absolvendi . . . ob accepta munera a Regularibus pag. 226.

VII. Absolvendi . . . eos, qui sectis Massonicis . . . nomen dederunt . . . pag. 234.

VIII. Absolvendi Religiosos . . . a præmissis et a casibus in sua Religione reservatis pag. 228.

IX. Commutandi . . . vota simplicia pag. 165.

X. Dispensandi ad petendum debitum . . . cum transgressore voti castitatis pag. 165.

XI. Dispensandi cum incestuoso ad petendum debitum pag. 192.

XII. Dispensandi super affinitate occulta ex copula illicita matrimonio contracto pag. 378.

XIII. Dispensandi super occulto crimine absque machinatione matrimonio contracto pag. 190.

XIV. Dispensandi super occulta irregularitate ex violatione censurarum cum Sacerdotibus pag. 152 ad e.

Volumus autem ut supra dictis facultatibus uti valeas tantummodo *per triennium* a data præsentium computandum, et abstineas absolvere a casibus reservatis locorum Ordinariis, nisi facultatem ab eis obtinueris.

N. B. *Mens nostra est*: 1, 2, 3, ut supra n. 251 in fine.

APPENDIX V.

DE CENSURIS LATE SENTENTIE.

253. A. *Censuræ contentæ in const. Apostolicæ Sedis moderationi.*

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolicæ Sedis moderationi convenit, quæ salubriter veterum canonum auctoritate constituta sunt, sic retinere, ut, si temporum rerumque mutatio quidpiam esse temperandum prudenti dispensatione suadeat, Eadem Apostolica Sedes congruum supremæ suæ potestatis remedium ac providentiam impendat. Quamobrem cum animo Nostro jampridem revolveremus ecclesiasticas *censuras*, quæ *per modum late sententiæ*, ipsoque facto incurrendæ ad incolumitatem ac disciplinam ipsius Ecclesiæ tutandam, effrenemque improborum licentiam coercendam et emendandam sancte per singulas ætates indictæ ac promulgatæ sunt, magnum ad numerum sensim excrevisse; quasdam etiam, temporibus moribusque mutatis, a fine atque causis, ob quas impositæ fuerant, vel a pristina utilitate, atque opportunitate excidisse; eamque ob rem non infrequentes oriri sive in iis, quibus animarum cura commissa est, sive in ipsis fidelibus dubitates, anxietates, angoresque conscientiæ; Nos ejusmodi incommodis occurrere volentes, plenam earundem recensionem fieri, Nobisque proponi jussimus, ut diligenti adhibita consideratione, statueremus, quasnam ex illis servare ac retinere oporteret, quas vero moderari, aut abrogare congrueret. Ea igitur recensione peracta, ac Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus in negotiis Fidei Generalibus Inquisitoribus per